

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1288/22-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice-specijalistica Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 7 Usl-741/20-6 od 6. prosinca 2021., na sjednici vijeća održanoj 6. travnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 7 Usl-741/20-6 od 6. prosinca 2021.

Obrazloženje

1. Presudom Upravnog suda u Splitu poslovni broj: 7 Usl-741/20-6 od 6. prosinca 2021. odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-02/146, urbroj: 376-04-20-10 od 25. travnja 2020.
2. Navedenim rješenjem tuženika obustavljen je postupak rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga HP – Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13.
3. Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj sukladno odredbi članka 66., članka 69. i članka 70. Zakona o upravnim sporovima. Ističe da je 7. kolovoza 2020. podnio jednu zajedničku tužbu protiv devet odluka tuženika od kojih je jedna i pobijana odluka, zavedena pod rednim brojem osam u tužbi, no, rješenjem Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 18 Usl-600/20-3 od 9. listopada 2020. su nezakonito razdvojeni spisi na devet dijelova, odnosno devet tužbi. Na taj je način formiran i ovaj predmetni postupak pod oznakom, poslovni broj: 3 Usl-741/20. Smatra da je upravni sud prekršio odredbu članka 29. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, jer je postupio prema nerazumljivoj tužbi koja ne sadrži sve propisane dijelove, budući da je ista bila podnesena protiv devet pojedinačnih odluka tuženika. Dakle, ne samo da

ga sud nije pozvao da ukloni nedostatke u tužbi, nego je bez njegove volje i suglasnosti izmijenio njegov tužbeni zahtjev i modificirao ga u devet navodnih pojedinačnih tužbi, između ostalih i u ovu navodnu tužbu protiv pobijane odluke. Smatra da je pri tome sud prekršio članak 9. Zakona o upravnim sporovima na njegovu štetu. Meritum ove upravne stvari je bila u obvezi tuženika da, sukladno pravomoćnoj presudi Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 18 Usl-395/19-10 od 31. prosinca 2019. tužitelju dostavi i obrazloži dokumentaciju temeljem koje je Hrvatska pošta provela svoj interni postupak vezano za vrstu preporučene pošiljke prijemnog broja,

To znači da dostavljena dokumentacija nije smjela biti starija od 1. travnja 2019., jer je upravo tog dana dopisom zainteresirana osoba obavijestila tužitelja da je provela interni postupak kojim nisu utvrđene nikakve nepravilnosti. Međutim, iz dostavljene liste PR-51 traženja poštanske pošiljke je razvidno da ista datira od 10. srpnja 2019., što znači da je prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude pogrešno utvrdio da je tuženik u ponovljenom postupku tužitelju dostavio zatraženu dokumentaciju i tako postupio prema uputama i ranijim primjedbama prvostupanjskog suda. Nadalje ističe da se u ovom slučaju radi i o pogrešnom iznošenju činjeničnog stanja, jer je i sam prvostupanjski sud, obrazloživši točku I. izreke navedene odluke tuženika naveo da je tuženik odbio zahtjev tužitelja za rješavanje spora u vezi s rješavanjem prigovora (tužitelja) zbog neobavljene usluge uručjenja predmetne pošiljke. Dakle, bez obzira na utvrđenje ili ne utvrđenje statusa predmetne pošiljke (od strane tuženika) tuženik je bio u obvezi da dostavi dokumentaciju temeljem koje je zainteresirana osoba provela interni postupak utvrđenja statusa predmetne pošiljke, pa tuženik nije trebao dostaviti bilo kakvu i bilo koju dokumentaciju, nego isključivo dokumentaciju koja se odnosi na utvrđenje statusa predmetne pošiljke. Predlaže da ovaj Sud poništi pobijanu presudu, te traži očitovanje o tome da li su u ovoj pravnoj stvari prekršene odredbe članka 29. stavka 1. i članka 9. Zakona o upravnim sporovima ili nisu, očitovanje o tome da li u ovoj pravnoj stvari postoji potpisana tužba tužitelja protiv osporavane odluke ili ne postoji, te očitovanje o tome kako dostavljena dokumentacija (lista PR-51 traženja pošiljke) može biti datirana od 10. srpnja 2019., ako je iz obavijesti zainteresirane osobe razvidno da je predmetni interni postupak obavljen već 1. travnja 2019.

4. Žalba tužitelja dostavljena je tuženiku na odgovor, no međutim tuženik u ostavljenom roku nije dostavio sudu odgovor na žalbu tužitelja, iako je istu uredno primio.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući pobijanu presudu sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS), u dijelu u kojem je osporava žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

7. Prema ocjeni ovoga Suda pobijana presuda prvostupanjskog upravnog suda ne može se ocijeniti nezakonitom niti po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

8. Ovaj Sud nalazi da je prvostupanjski upravni sud pravilno postupio kada je odbio tužbeni zahtjev tužitelja, pri čemu je za svoju odluku naveo valjane i argumentirano obrazložene razloge utemeljene na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

9. Tužitelj neosnovano prigovara da prvostupanjski sud u konkretnom slučaju postupa i odlučuje o nepostojećoj tužbi, budući da je podnio jednu tužbu protiv devet odluka tuženika, te da je prvostupanjski sud nezakonito postupio kada je bez njegove suglasnosti razdvojio predmet pod poslovnim brojem: Usl-600/20. Naime, sukladno odredbi članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima izričito je propisano da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv kojeg nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek. Dakle, u upravnom se sporu odlučuje o zakonitosti pojedinačnog upravnog akta, što je u konkretnom slučaju rješenje tuženika od 25. travnja 2020. Sukladno navedenom, a o čemu postoji brojna upravno-sudska praksa, tužitelj jednom tužbom ne može osporavati devet različitih pojedinačnih odluka, odnosno upravnih akata, a ukoliko tužitelj nije podnio tužbu protiv navedenog upravnog akta, koji je predmet ocjene zakonitosti u ovom upravnom sporu, mogao je izvijestiti sud da povlači tužbu u odnosu na predmetni upravni akt sukladno odredbi članka 41. Zakona o upravnim sporovima, što nije učinio. Stoga, time što je prvostupanjski sud u predmetnom postupku nakon razdvajanja predmeta pod poslovnim brojem: Usl-600/20, pri čemu se ne radi o izmjeni tužbenog zahtjeva, odlučivao o zakonitosti predmetnog upravnog akta tuženika od 25. travnja 2020., nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

10. Iz podataka u spisu proizlazi da je pobijano rješenje tuženika doneseno u ponovljenom postupku po presudi prvostupanjskog suda, poslovni broj: Usl-405/19-10 od 31. prosinca 2019., kojom je poništena točka 2. izreke odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-02/146, urbroj: 376-04-19-5 od 19. srpnja 2019., te je predmet vraćen na ponovni postupak. Citiranom odlukom tuženika od 19. srpnja 2019. u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP – Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke, broj: HR, dok je pod točkom 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten. Nadalje, iz obrazloženja navedenog rješenja proizlazi da je odlukom Službe za korisnike, broj: HP-05/12/2/1-10227/19 prigovor korisnika odbijen kao neosnovan, budući da je internom provjerom utvrđeno kako se u predmetnom slučaju nije radilo o pismenu upravnom postupku osobne dostave, već se radilo o preporučenoj pošiljci sa povratnicom. Nezadovoljan zaprimljenom odlukom tužitelj je uputio pritužbu Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri HP-u koje je svojom odlukom, broj: DP-07-016737/19 odbilo pritužbu i potvrdilo prvostupanjsku odluku. Tuženik je uvidom u dostavljenu dokumentaciju u tijeku postupka utvrdio kako je predmetna pošiljka uručena korisniku 9. siječnja 2018., da ista predstavlja preporučenu pošiljku iz članka 7. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP-a čije se uručenje obavlja sukladno odredbama članka 37. Zakona o poštanskim uslugama, da su u konkretnom slučaju svi elementi koji su navedeni u članku 2. stavku 1. točki 21. Zakona o poštanskim uslugama kojima je definiran pojam poštanske usluge, kao usluge koja se odnosi na prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje u cijelosti izvršeni, pa proizlazi neutemeljeni navod korisnika iz zaprimljenog zahtjeva. Dakle, smatra nesporno utvrđenim kako je HP postupio sukladno odredbama članka 37. Zakona o poštanskim uslugama i odredbama članka 42. Općih uvjeta za obavljanje univerzalnih usluga HP-a, te da je predmetna usluga uručjenja pismovne pošiljke izvršena u cijelosti, pa je dio zahtjeva

korisnika koji se odnosi na necjelovito pruženu uslugu uručenja preporučene pošiljke odbijen kao neosnovan (točka 1. izreke navedenog rješenja). Međutim, vezano uz dio zahtjeva korisnika kojim traži poništenje spornog odgovora Povjerenstva i dostavu cjelokupne dokumentacije na temelju koje je HP proveo svoj interni postupak, tuženik nalazi da prema odredbama Zakona o poštanskim uslugama u postupku donošenja odluke o rješenju spora prema članku 55. Zakona o poštanskim uslugama nije nadležan za poništavanje predmetne odluke HP-a, te se u tom dijelu zahtjev za rješavanje spora odbacuje kao nedopušten u skladu s odredbom članka 41. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09.). Dakle, u tom je dijelu odlučeno kao u točki 2. izreke navedene odluke. Protiv navedene točke 2. izreke odluke tuženika od 19. srpnja 2019. tužitelj je podnio tužbu (nije osporavao točku 1. izreke odluke), te je u tom dijelu poništena odluka tuženika i predmet vraćen na ponovni postupak. Naime, sud ocjenjuje da je tuženik u odnosu na točku 2. izreke odluke kojom je odbacio dio zahtjeva tužitelja, a koji se dijelom odnosio i na traženje dostave cjelokupne dokumentacije temeljem koje je HP provela interni postupak, naveo da nije nadležan za poništavanje predmetnih odluka HP-a te je u tom dijelu odbacio zahtjev pozivom na odredbu članka 41. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku. No, sud nalazi da se tuženik isključivo pozvao na odredbu članka 55. Zakona o poštanskim uslugama, ali se uopće nije očitovao na predmetni dio zahtjeva kojim je tužitelj tražio dostavu dokumentacije temeljem koje je HP proveo interni postupak, radi čega zakonitost odluke u navedenom dijelu nije moguće ispitati, jer ista nije sukladna odredbi članka 98. Zakona o općem upravnom postupku i članka 55. stavka 8. Zakona o poštanskim uslugama, kojim je propisano da odluka agencije mora biti detaljno obrazložena. Dakle, stoga se ocjenjuje da odluka u tom dijelu nije zakonita. Tuženik je uopćen da u ponovnom postupku ponovno odluči o navedenom dijelu zahtjeva tužitelja, pri čemu će odluku valjano obrazložiti pridržavajući se pravnih shvaćanja i primjedaba suda.

11. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je u ponovnom postupku u izvršenju navedene presude tuženik tužitelju dostavio dokumentaciju na temelju koje je HP proveo svoj interni postupak, te je na taj način postupio po uputi sadržanoj u navedenoj presudi suda. Isto tako, ističe da tuženik u pobijanom rješenju pravilno i osnovano navodi da je tužitelju dostavljena interna službena dokumentacija HP-a na temelju koje je nesporno utvrđeno kako se u konkretnom slučaju radilo o običnoj preporučenoj pošiljci, a što je razvidno i kao nesporno utvrđeno uvidom u isprave koje su priložene spisu tuženika. Nadalje, prvostupanjski sud nalazi da je u skladu s navedenim tuženik pravilno naveo da unatoč tome što je dio odluke tuženika od 19. srpnja 2019., kojom je odlučeno o osnovanosti zahtjeva korisnika, te kojom je odlukom utvrđen sam status predmetne pošiljke, postao pravomoćan, tužitelj neosnovano nakon zaprimanja predmetne dokumentacije u ponovljenom postupku, osporava predmetnu dokumentaciju navodeći kako je ista nekompletna te da na temelju iste nije moguće utvrditi status pošiljke navodeći kako HP nema sustav obilježavanja, odnosno kvalificiranja pošiljaka zbog čega je zahtijevao dostavu klasifikacijskog obilježja.

12. Slijedom navedenog, pravilno zaključuje prvostupanjski sud da je u ponovljenom postupku u izvršenju navedene presude tuženik tužitelju dostavio traženu dokumentaciju, te cijeneći činjenicu da je dio odluke iz točke 1. izreke rješenja od 19. srpnja 2019., kojim je odbijen kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP – Hrvatska pošta d.d. u vezi s

rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja predmetne preporučene pošiljke postao pravomoćan, osnovano, pravilno i zakonito tuženik zaključuje kako više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka sukladno odredbi članka 46. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku, kojom je propisano da kad se tijekom postupka utvrdi da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka rješenjem će se obustaviti postupak.

13. Pri tome pravilno sud zaključuje da ostali navodi tužitelja nisu od utjecaja na drugačije odlučivanje u ovom upravnom sporu, budući da je pobijano rješenje doneseno na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu mjerodavnih odredbi zakona, te da nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na zakonitost odluke.

14. Kako tužitelj niti u žalbi ne iznosi pravno relevantne prigovore koji bi utjecali na drugačije rješenje ove upravne stvari, ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje žalbe.

15. Trebalo je stoga na temelju odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

U Zagrebu, 6. travnja 2022.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Mirjana Juričić

Dokument je elektronički potpisan:

MIRJANA JURIČIĆ

Vrijeme potpisivanja:

25-05-2022

12:36:04

DN:

C=HR

O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#130D48523133363133333630303638

L=ZAGREB

S=JURIČIĆ

G=MIRJANA

CN=MIRJANA JURIČIĆ

SN=HR02649907204.1.34